

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 23.2.2005
COM(2005) 56 végleges

2005/0006 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a tagállamok külső határain való kishatárforgalom szabályainak meghatározásáról,
valamint a Schengeni Egyezmény és a közös konzuli utasítások módosításáról**

(előterjesztő: a Bizottság)

INDOKLÁS

1. BEVEZETÉS

Az *Európai Unió tagállamai külső határainak integrált kezeléséről* szóló bizottsági közlemény (COM (2002) 233, 2002.5.7.) tartalmazta a kishatárforgalmat érintő vívmányok továbbfejlesztését, úgymint a szomszédos országok határ menti térségeiben lakóhellyel rendelkező személyek rendszeres és gyakori határátlépését, azon témák között, amelyekkel szükséges rövid távon foglalkozni a Közösség külső határaitra vonatkozó jogi keretek kiegészítése és világosabbá tétele érdekében. Jelenleg valóban nem léteznek a kishatárforgalom kérdését szabályozó közösségi rendelkezések¹.

Az *Európai Unió tagállamai külső határai kezelésének terve*, amelyet az IB Tanács 2002. június 13-án jóváhagyott, majd ezt követően június 21-22-én a sevillai Európai Tanács is megerősített, alátámasztotta a kishatárforgalommal kapcsolatos intézkedések elfogadásának szükségességét, különös tekintettel a bővítésre.

Ezen túlmenően a Bizottság „Szélesebb Európa” című közleménye (COM(2003)104. végleges, 2003.3.11.) világosan hangsúlyozta, hogy mind az EU, mind az EU szomszédainak közös érdeke annak biztosítása, hogy az új külső határ ne képezzen akadályt a kereskedelem, a szociális és kulturális csere, illetve a regionális együttműködés előtt.

A Bizottság már 2003 augusztusában két tanácsi rendeletre irányuló javaslatot indítványozott annak érdekében, hogy eleget tegyen a Tanács kérésének². A két javaslat az EK-Szerződés 62. cikke (2) bekezdésén alapul („a tagállamok külső határainak átlépésére vonatkozó intézkedések”), és kiterjed mind „a tagállamok által a személyek határátlépés során történő ellenőrzése során követendő szabályokra és eljárásokra” (62. cikk (2) bekezdés a) pont), mind „a tagállamok által végzett vízumkiadás eljárásaira és feltételeire” (62. cikk (2) bekezdés b) pont ii. alpont), ideértve „az egységes vízumra vonatkozó szabályokat” is (62. cikk (2) bekezdés b) pont iv. alpont).

A Bizottság eredetileg mérlegelte annak lehetőségét, hogy a javaslatokat 2004. május 1-je előtt fogadják el; a Tanácson belül a javaslatokról folytatott megbeszélések azonban rendkívül nehéznek bizonyultak, ezért igen csekély volt az előrelépés.

2004. május 1-jével a 62. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontján és a 62. cikk (2) bekezdése b) pontjának iv. alpontján alapuló intézkedéseket az együttdöntési eljárással összhangban az Európai Parlament és a Tanács fogadja el (67. cikk (4) bekezdés). A 62. cikk (2) bekezdésének a) pontján alapuló intézkedéseket az Európai

---

¹ Néhány tagállam kötött a szomszédos országokkal a kishatárforgalomról szóló kétoldalú megállapodást. Az érintett megállapodások áttekintésére lásd *A kishatárforgalmat érintő vívmányok fejlődése* című, 2002.9.9-i SEC(2002)947. bizottsági munkadokumentumot.

² COM(2003)502 – 2003/0193 (CNS) kishatárforgalmi rendszer létrehozásáról a tagállamok külső szárazföldi határain, és COM(2003)502 – 2003/0194 (CNS) kishatárforgalmi rendszer létrehozásáról a tagállamok közötti ideiglenes külső szárazföldi határokon.

Parlamenttel folytatott konzultációt követően továbbra is egyhangúlag a Tanács fogadja el.

Az Európai Bíróság esetjogával összhangban a két eljárás összeegyeztethetetlen³, így nem lehet ugyanazon javaslat keretében külső határellenőrzésekkel kapcsolatos, és a kishatárforgalom céljával a határ menti lakosok számára kiállítandó külön vízum létrehozásával kapcsolatos rendelkezéseket megállapítani.

Ezért született a döntés két új javaslat kidolgozásáról, nevezetesen:

- 1) az első javaslat a 62. cikk (2) bekezdésének a) pontján (konzultációs eljárás) alapuló tanácsi rendeletre irányul és meghatározza a kishatárforgalom általános szabályait a külön vízum bevezetésére vonatkozó rendelkezések kivételével;
- 2) a második javaslat a 62. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. és iv. alpontján (együttdöntési eljárás) alapuló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányul, és létrehozza a kishatárforgalom céljára kiállítandó egyedi „L” vízumot.

A Bizottság az új javaslatok elfogadásával egyidejűleg visszavonná a 2003.8.14.-én elfogadott javaslatokat.

Ezen új javaslatoknak a bizottsági testület általi elfogadását 2004. decemberére tervezték.

A hágai programnak a 2004. november 4-5-i Európai Tanács általi elfogadásának következményeként azonban a Tanács azt a döntést hozta, hogy az együttdöntési eljárást kiterjeszti az EK-Szerződés IV. címe alá tartozó egyes területekre, így a külső határokkal kapcsolatos intézkedésekre.⁴

Ebből következően 2005.1.1-jétől azokra a külső határokkal, valamint vízummal kapcsolatos vonatkozásokra, amelyek a kishatárforgalomról szóló két javaslatban jelenleg szerepelnek, az együttdöntési eljárás alkalmazandó.

Ez azt jelenti, hogy most már nem szükséges két külön javaslatot készíteni a kishatárforgalomról (egyét a határral kapcsolatos vonatkozásokról, egy másikat pedig az egyedi „L”-vízumról), hanem a két javaslat összevonható.

Az új, összevont javaslat a 2003-as javaslatok helyébe lép, amelyet a Bizottság a jelenlegi javaslat elfogadásával egyidejűleg visszavon.

2. A JAVASLAT TARTALMA

A javasolt rendelet célja megállapítani a közös szabályokat azokra a kritériumokra és feltételekre vonatkozóan, amelyek a kishatárforgalmi rendszer létrehozásához szükségesek a tagállamok „külső szárazföldi határain”, azaz az alábbiak közötti közös szárazföldi határokon:

---

³ Lásd például a Bíróság 1991. június 11-i, C- 300/89 ügyben (Bizottság kontra Tanács) hozott döntését.
⁴ A Tanács 2004. december 22-i 2004/927/EK határozata az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik részének IV. címe alá tartozó egyes területeknek a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárás hatálya alá vonásáról (HL L 396., 2004.12.31., 45. o.).

- a) egy tagállam és egy szomszédos harmadik ország (például a Lengyelország és Ukrajna vagy a Szlovénia és Horvátország között húzódó határ);
- b) a schengeni vívmányokat teljes mértékben végrehajtó tagállam és egy olyan tagállam közötti határ, amelyre nézve kötelező a vívmányok teljes körű alkalmazása, de amely tagállam esetében a vívmányok teljes körű alkalmazását lehetővé tevő tanácsi határozat nem lépett hatályba (például az Ausztria és Magyarország között húzódó határ);
- c) két olyan tagállam közötti határ, amelyekre nézve kötelező a vívmányok teljes körű alkalmazása, de amely tagállamok esetében a vívmányok teljes körű alkalmazását lehetővé tevő tanácsi határozat nem lépett hatályba (például a Cseh Köztársaság és Lengyelország között húzódó határ);

A b) és c) pontok a schengeni vívmányok ún. „két fázisban történő végrehajtási eljárásának” következményei, amelynek megfelelően az új tagállamok csatlakozásuk időpontjában a schengeni vívmányoknak csak egy részét alkalmazzák (lásd még az 5.2. pontot). Ide tartoznak a külső határellenőrzésekre vonatkozó – valamennyi határon alkalmazandó – rendelkezések, de a személyek belső határokon történő ellenőrzésének megszüntetésével kapcsolatos rendelkezések értelemszerűen nem. Ezért a javasolt rendelet a tagállamok közötti „ideiglenes külső szárazföldi határok” átlépésének könnyítését elősegítendő, a kishatárforgalmi rendszer létesítésére is kiterjed.

Meg kell jegyezni azonban, hogy a rendelettervezet személyes hatálya (néhány kivétellel, lásd alább) csak egy szomszédos ország határ menti térségében legalább egy éve jogszerű lakóhellyel rendelkező, harmadik országbeli állampolgárokra (a 3. cikk e) pontja értelmében vett „határ menti lakosok”) terjed ki. Az EU-állampolgárok, valamint a szabad mozgáshoz való közösségi jogot élvező (a 3. cikk d) pontjában meghatározott) harmadik országbeli állampolgárok azért lettek kifejezetten kizárva a hatály alól, mivel a közösségi jog értelmében már élvezik azokat a szabad mozgással kapcsolatos egyedi jogokat, amelyek általában véve meghaladják az ebben a javaslatban tervezetteket (például a tartózkodási időtartamra vonatkozó korlátok vagy a belépési feltételek tekintetében). A kishatármenti forgalomról szóló közösségi szabályok nyilvánvalóan nem sérthetik ezeket a jogokat.

Mindazonáltal, ha a határ menti lakosok számára a határátlépés kishatárforgalmi rendszer alapján történő megkönnyítése meghaladja a szabad mozgáshoz való jogot (például a határ átlépésére lehetőséget biztosítanak a határ menti lakosoknak fenntartott külön határátkelőhelyeken, ahol kevésbé módszeres az ellenőrzés, illetve hivatalos határátkelőhelyeken és azok nyitvatartási idején kívül), az ilyen könnyítés automatikusan kiterjed az Unió állampolgárait és a szabad mozgásra vonatkozó közösségi jogot élvező, a határ menti térségben lakóhellyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárokra is (17. cikk (2) bekezdés).

A rendelettervezet a határátkelés megkönnyítésére a 17. cikkben megállapított gyakorlati módszereken kívül meghatározza a kishatárforgalom céljából történő határátlépéshez szükséges külön feltételeket és okmányokat is (4. és 5. cikk).

A vízumkötelezettség alá eső határ menti lakosok tekintetében külön („L” mint lokális, helyi) vízum kerül bevezetésre. Az „L”-vízum többszöri belépésre jogosító vízum lenne, amelyet legalább egy évi, legfeljebb öt évi időtartamra állítanak ki, és amely legfeljebb hét egymást követő napi tartózkodásra jogosítja fel a vízumjogosultat a kiállító tagállam határ menti térségében; a tartózkodás időtartama fél éves időszakon belül semmi esetre sem haladhatja meg a három hónapot.

A schengeni vívmányokat teljes mértékben végrehajtó tagállamok esetében a vízum kiállításánál követendő eljárások és kritériumok megfelelnek a közös konzuli utasítások rendelkezéseinek⁵. A schengeni vívmányokat nem teljes mértékben végrehajtó tagállamok mindaddig, míg a Tanács nem engedélyezi számukra a vívmányok teljes mértékű alkalmazását, nemzeti jogszabályaikat alkalmazzák, amelyek azonban összeegyeztethetők az e rendeletben rögzített szabályokkal.

Ez a rendelet a kishatárforgalomra vonatkozó közösségi rendszer kialakításáról szól, és ezáltal ebben a kérdésben külső hatáskört ruház a Közösségre, mindazonáltal a kishatárforgalmi rendszer sajátos természetét figyelembe véve, amelynek létrehozása nagyrészt a helyi földrajzi, szociális, gazdasági és egyéb megfontolásoktól függ, helyénvalónak ítélték a rendszer tényleges végrehajtásának feladatát kétoldalú megállapodásokon keresztül a tagállamokra bízni. Ezért ez a rendelet felhatalmazza a tagállamokat arra, hogy adott esetben kétoldalú tárgyalásokat folytassanak szomszédaikkal a közös szárazföldi határszakasz vonatkozásában kishatárforgalomra szóló egyedi intézkedésekről, amennyiben az intézkedések megfelelnek az ebben a rendeletben megállapított rendelkezéseknek és azokat nem sértik (14. cikk).

Szomszédos harmadik országokkal való kishatárforgalmi rendszer tervbe vétele annak biztosításának szükségességét vonja maga után, hogy a harmadik ország legalább ennek megfelelő elbánást nyújtson olyan EU-állampolgárok és valamely tagállam határ menti térségében jogszerű lakóhellyel rendelkező, harmadik országbeli állampolgárok számára, akik kishatárforgalom céljából kívánják átlépni a szomszédos harmadik ország határát és annak határ menti térségében tartózkodni (lásd 15. cikk).

A tagállamok egymás közt kishatármenti forgalomról szóló megállapodásokat köthetnek, illetve tarthatnak fel, amennyiben azok összeegyeztethetők ezzel a rendelettel (16. cikk). Nyilvánvalóan miután a határellenőrzéseket megszüntetik az „ideiglenes külső határokon”, ezeknek a megállapodásoknak megszűnik a létjogosultságuk.

3. JOGALAP MEGVÁLASZTÁSA

Tekintettel e rendelet tartalmára, a rendelet a 62. cikk (2) bekezdésének a) pontjára („a tagállamok által követendő szabályok és eljárások a személyeknek a [külső] határok átlépése során történő ellenőrzésére”) és a 62. cikk (2) bekezdése b) pontjának a „tagállamok általi vízumkibocsátás eljárásaira és feltételeire” vonatkozó szabályokról szóló ii., illetve az „egységes vízumról” szóló iv. alpontján alapul.

---

⁵ HL C 313., 2002.12.16., 1. o.

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik részének IV. címe alá tartozó egyes területeknek a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárás hatálya alá vonásáról szóló, 2004. december 22-i 2004/927/EK tanácsi határozat 2005. január 1-jei hatályba lépését követően erre a javaslatra az együttdöntési eljárás alkalmazandó.

4. SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

A tagállamok külső határainak átlépéséről, valamint az egységes vízum kiállításának szabályairól szóló jelenlegi közösségi rendelkezések az Európai Unió keretébe illesztett schengeni vívmányok részét képezik. Szükség van azonban a vívmányok fejlesztésére és kiegészítésére. A külső határokról szóló jelenlegi vívmányok fejlesztése a fellépés mértéke és hatása miatt csak az azon alapuló közösségi intézkedések elfogadásával érhető el. Az egységes vízumról, ideértve a vízum kiállításának eljárásairól és feltételeiről szóló szabályokat illetően a Közösség kizárólagos hatáskörrel rendelkezik.

A kishatárforgalmi rendszert azonban természeténél fogva csak az érintett tagállamok kezdeményezésére lehet a gyakorlatban megvalósítani, amelyek tehát felhatalmazást kapnak arra, hogy amennyiben azt helyénvalónak ítélik meg, kishatárforgalmi rendszer létrehozása céljából kétoldalú megállapodásokat kössenek szomszédos harmadik országokkal a közösségi joganyagban meghatározott feltételek és kritériumok nyilvánvaló betartása és azoknak való megfelelés mellett.

Az EK-Szerződés 5. cikke megállapítja, hogy „a Közösség intézkedései nem léphetik túl az e szerződés célkitűzéseinek eléréséhez szükséges mértéket”. A közösségi fellépés formájának lehetővé kell tennie, hogy a javaslat a lehető leghatékonyabban elérje célját és azt a leghatékonyabban végrehajtsák.

Ebben a szellemben a kishatárforgalomra vonatkozó általános szabályok létrehozására kiválasztott jogi eszköz a tagállamoknak címzett rendelet, amely megállapítja a tagállamok által szomszédos országokkal való kishatárforgalmi rendszer létrehozása során betartandó szabályokat. Miután a javasolt kezdeményezés a schengeni vívmányokat fejleszti tovább, a rendeleti formát választották a schengeni vívmányokat alkalmazó valamennyi tagállamban történő összehangolt alkalmazás biztosítására.

5. A JAVASLAT ALKALMAZÁSA A SCHENGENI VÍVMÁNYOK FEJLESZTÉSÉHEZ TÁRSULT KÜLÖNBÖZŐ TAGÁLLAMOKRA ÉS HARMADIK ORSZÁGOKRA VONATKOZÓAN

5.1 A szerződésekhez csatolt különféle jegyzőkönyvekkel kapcsolatos következmények

A tagállamok külső határainak átlépésére vonatkozó intézkedéseket illető javaslatok, valamint az egységes vízumról szóló szabályok jogalapja az EK-Szerződés IV. címének hatályába tartozik, és így az Egyesült Királyság, Írország és Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyvben rögzítettek szerint változó helyzetet mutat. Ez a javaslat a schengeni vívmányokra épül. Ebben a tekintetben figyelembe kell venni Norvégia, Izland és Svájc álláspontját is, hiszen ezek az országok is érintettek a

vívmányok továbbfejlesztésében. Következésképpen figyelembe kell venni a különböző jegyzőkönyvekkel kapcsolatos alábbi következményeket:

Egyesült Királyság és Írország

A schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv 4. és 5. cikke szerint „Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, amelyeket a schengeni vívmányok nem kötnek, bármikor kérhetik, hogy a schengeni vívmányok rendelkezései egy részének vagy egészének alkalmazásában részt vehessenek”.

Ez a javaslat a schengeni vívmányok olyan rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyben az Egyesült Királyság és Írország nem vesznek részt, összhangban a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozattal, és Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozattal. Következésképpen az Egyesült Királyság és Írország nem vesznek részt a javaslat elfogadásában, az őket nem köti, és rájuk nem alkalmazandó.

Dánia

Az Amszterdami Szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv szerint Dánia nem vesz részt az Európai Közösséget létrehozó szerződés IV. címe alapján javasolt intézkedések Tanács által történő elfogadásában, azon „harmadik országokat meghatározó intézkedések kivételével, amelyek állampolgárainak vízummal kell rendelkezniük, amikor átlépik a tagállamok külső határait, illetve azon intézkedések kivételével, amelyek az egységes formátumú vízumra vonatkoznak” (az EK-Szerződés korábbi 100c. cikke).

Mivel ez a javaslat a schengeni vívmányokat egészíti ki a jegyzőkönyv 5. cikkének megfelelően, „Dánia hat hónappal azt követően, hogy a Tanács az Európai Közösséget létrehozó Szerződés IV. címe rendelkezéseinek megfelelően a schengeni vívmányokra épülő javaslatot vagy kezdeményezést fogadott el, dönt arról, hogy átülteti-e ezt a rendeletet nemzeti jogába”.

Norvégia és Izland

A schengeni jegyzőkönyv 6. cikkének első francia bekezdésével összhangban 1999. május 18-án a Tanács, Norvégia és Izland megállapodást írt alá a két országnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról⁶.

Ezen megállapodás 1. cikke megállapítja, hogy Izland és Norvégia társul az Európai Közösség és az Európai Unió tevékenységeihez az e megállapodás A. (a schengeni vívmányok rendelkezései) és B. (az Európai Közösség jogi aktusainak azon rendelkezései, amelyek a Schengeni Egyezmény megfelelő rendelkezéseinek helyébe léptek vagy amelyeket az egyezménnyel összhangban fogadtak el) mellékletében említett és az ezekből származó rendelkezések hatálya alá tartozó területeken.

---

⁶ HL L 176., 1999.7.10., 35. o.

A megállapodás 2. cikkének megfelelően Izland és Norvégia végrehajtja és alkalmazza az Európai Uniónak az integrált schengeni vívmányokon (A. és B. melléklet) alapuló vagy azokat módosító valamennyi jogi aktusának rendelkezéseit vagy intézkedéseit.

Ez a javaslat a megállapodás A. mellékletében meghatározott schengeni vívmányokon alapul.

Következésképpen a javaslatot vitára kell bocsátani a vegyesbizottságon belül a megállapodás 4. cikkében meghatározottak szerint, biztosítva a lehetőséget Norvégia és Izland számára, hogy „ismertessék az intézkedés tekintetében észlelt problémákat” és „kifejtsék véleményüket az általuk aggályosnak tartott rendelkezések fejlődéséről vagy azok végrehajtásáról”.

Svájc

Svájc vonatkozásában ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között ez utóbbi államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás értelmében, amelyek az Európai Unió nevében történő aláírásról és az ezen megállapodás egyes rendelkezéseinek átmeneti alkalmazásáról szóló 2004/860/EK tanácsi határozat 4. cikkének (1) bekezdésében említett területekhez tartoznak.

A Svájccal 2004.10.26-án aláírt megállapodás egyes rendelkezéseknek a megállapodás megkötésétől kezdődő átmeneti alkalmazását írja elő, különös tekintettel Svájcnak a schengeni vívmányok fejlesztésével foglalkozó vegyesbizottságon belüli részvételét illetően.

5.2 A schengeni vívmányokon alapuló jogi aktusok két fázisban történő végrehajtási eljárásából eredő következmények

A tíz új tagállam csatlakozási okmánya 3. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a schengeni vívmányok rendelkezései, és az azokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő, a cikkben említett mellékletben felsorolt jogi aktusok az új tagállamokra nézve a csatlakozás időpontjától kezdődően kötelezőek, és azokat az új tagállamokban ettől az időponttól kezdődően alkalmazni kell. Azon rendelkezéseket és jogi aktusokat, amelyeket a melléklet nem említ, bár azok a csatlakozás időpontjától kezdődően kötelezőek az új tagállamok számára, csak akkor kell az új tagállamokban alkalmazni, miután a Tanács a csatlakozási okmány 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban erről külön határozatot hoz.

A külső határokról szóló schengeni rendelkezések szerepelnek abban a mellékletben, ezért az új tagállamokra nézve a csatlakozás időpontjától kezdődően kötelezőek, és azokat az új tagállamokban ettől az időponttól kezdődően alkalmazni kell⁷.

⁷

A Schengeni Egyezménynek a Schengeni Információs Rendszer igénybevételével kapcsolatos 5. cikke (1) bekezdése d) pontjának kivételével.

Az egységes vízumról szóló schengeni rendelkezések nem szerepelnek abban a mellékletben, ezért bár a csatlakozás időpontjától kötelezőek, az új tagállamokban csak a fentiekben említett tanácsi határozatot követően alkalmazandók⁸.

Ezért ez a javaslat az új tagállamokra csak részben alkalmazandó; különösen:

- Az I., II., IV. és V. fejezet a 4. cikk d) pontja és a 22. cikk kivételével teljes mértékben alkalmazandó az új tagállamokra;
- az L-vízumról szóló III. fejezet csak attól a naptól kezdve alkalmazandó az új tagállamokra, amikor a Tanács a csatlakozási okmány 3. cikkének (2) bekezdésében említett határozatot meghozza. Ez azt jelenti, hogy addig az új tagállamok a kishatárforgalom céljára saját nemzeti eljárásaikkal összhangban nemzeti vízumot állítanak ki a határ menti lakosok számára. Mindazonáltal ezeket a vízumokat a 334/2002 tanácsi rendelettel módosított 1683/95 tanácsi rendelettel létrehozott egységes (vízumbélyeg) formátumban bocsátják ki, mivel az említett rendeletet a csatlakozási okmány 3. cikkének (1) bekezdésében említett melléklet⁹ tartalmazza.

---

⁸ A közös konzuli utasítások 1–3., 7., 8. és 15. mellékletének kivételével, amelyek a csatlakozástól kezdődően kötelezőek és alkalmazandók az új tagállamokban.

⁹ Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy a kiállított vízumtípusokat jelölő (A, B, C, D és e rendelet hatálybalépését követően L) betűk nem képezik az egységes vízumformátum részét. A közös konzuli utasítások rögzítik a különböző betűk használatát a különféle vízumtípusokra (VI. rész, 1.7. pont), és ezért ez az új tagállamokban a schengeni vívmányok teljes végrehajtásáig nem alkalmazandó. Mindazonáltal az új tagállamok, mint ahogyan már a többi vízumtípus esetében is teszik, használhatják az „L” betűt a nemzeti jogszabályaik alapján, kishatárforgalom céljára kiállított vízumok jelölésére.

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a tagállamok külső határain való kishatárforgalom szabályainak meghatározásáról,
valamint a Schengeni Egyezmény és a közös konzuli utasítások módosításáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 62. cikke (2) bekezdésének a) pontjára és b) pontjának ii. és iv. alpontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára¹⁰,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban¹¹,

mivel:

- (1) A közösségi szabályozási keret megerősítése érdekében a külső határokra vonatkozó szabályok fejlesztésének szükségességére az Európai Unió tagállamai külső határainak integrált kezeléséről szóló bizottsági közlemény irányította rá a figyelmet¹². Ezt a Tanács megerősítette az Európai Unió tagállamai külső határai kezelésének 2002. június 13-án jóváhagyott tervével, amelyet ezt követően 2002. június 21-22-én a sevillai Európai Tanács is támogatott.
- (2) A kibővített Közösség érdeke biztosítani azt, hogy a határok ne képezzenek akadályt szomszédaival a kereskedelem, a szociális és kulturális csere, illetve a regionális együttműködés előtt. Következésképpen hatékony kishatárforgalmi rendszert kell kialakítani.
- (3) A Közösségnek meg kell határoznia a kritériumokra és feltételekre vonatkozó azon szabályokat, amelyeket be kell tartani a tagállamok külső szárazföldi határainak kishatárforgalmi célú átlépésének a határ menti lakosok számára történő megkönnyítése során. Ezeknek a szabályoknak biztosítaniuk kell az egyensúlyt egyrészt a tagállamok külső határainak gyakori átlépésére alapos okkal rendelkező, jóhiszemű határ menti lakosok számára a határátlépés megkönnyítése, másrészt az illegális bevándorlás, valamint azon lehetséges a bűnözés miatt fennálló biztonsági kockázatok megelőzésének szükségessége között.
- (4) Létre kell hozni egy egyedi, rövid távú tartózkodásra jogosító, kishatárforgalom címén kiállítandó vízumot azon határ menti lakosok helyzetének kezelésére, akiknek a külső

---

¹⁰ HL C [...], [...], [...]. o.

¹¹ HL C [...], [...], [...]. o.

¹² COM (2002) 233. végleges, 2002.5.7.

határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló, 2001. március 15-i 539/2001/EK tanácsi rendelet¹³ szerint vízumra van szükségük.

- (5) A Közösségnek meg kell határoznia a kishatárforgalom céljára határ menti lakosoknak szóló vízum kiállításának sajátos kritériumait és feltételeit. A feltételeknek összeegyeztethetőnek kell lenniük a határt kishatárforgalom céljával átlépő határ menti lakosokra vonatkozóan előírt belépési feltételekkel.
- (6) A 2003-as csatlakozási okmány 3. cikkében megállapítottak szerint a schengeni vívmányok két lépésű végrehajtási mechanizmusa miatt az új tagállamokra nézve kötelező a schengeni külső határrendszer végrehajtása összes határaikon, ideértve a más tagállamokkal közös határokat is, mindaddig míg a Tanács nem engedélyezi számukra a schengeni vívmányok teljes mértékű alkalmazását és ezáltal az ellenőrzés megszüntetését más tagállamokkal közös határaikon. A kishatárforgalmi rendszernek a tagállamok és harmadik országok közötti szárazföldi határokon történő létrehozását indokló okok egyben ugyanazon rendszernek a tagállamok közötti közös szárazföldi határokon történő alkalmazását is teljes mértékben indokolják, amíg az ellenőrzést ezeken a határokon el nem törlik.
- (7) Az Unió állampolgárainak, azok családtagjainak, valamint azon harmadik országbeli állampolgároknak és azok családtagjainak szabad mozgáshoz való jogait, akiket egyrészt a Közösség és annak tagállamai, másrészt ezen országok közötti megállapodások értelmében az Unió állampolgáraival megegyező, szabad mozgáshoz való jog illet meg, nem sértheti a kishatárforgalomra vonatkozó közösségi szintű szabályozás létrehozása. Mindazonáltal, ha a határ menti lakosok számára a határátlépés kishatárforgalmi rendszer alapján történő megkönnyítése kevésbé módszeres ellenőrzést jelent, a könnyítést automatikusan ki kell terjeszteni az Unió állampolgáraira és a szabad mozgásra vonatkozó közösségi jogot élvező, a határ menti térségben élő harmadik országbeli állampolgárokra is.
- (8) A kishatárforgalmi rendszer alkalmazása érdekében a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy szükség szerint kétoldalú megállapodásokat köthessenek vagy tarthassanak fenn szomszédos harmadik országokkal, feltéve hogy azok megfelelnek az e rendeletben megállapított szabályoknak. A tagállamok egymás közt is megállapodhatnak kishatárforgalmi intézkedésekről olyan szárazföldi határokon, ahol a schengeni külső határrendszer alkalmazandó, amennyiben az ilyen intézkedések megfelelnek az e rendeletben megállapított szabályoknak.
- (9) Ez a rendelet nem érinti azokat a Ceután és Melillán alkalmazott egyedi intézkedéseket, amelyeket a Spanyol Királyságnak az 1985. június 14-i schengeni megállapodást végrehajtó egyezményhez történő csatlakozásáról szóló megállapodás záróokmányában szereplő, a Spanyol Királyságnak Ceutáról és Melilláról szóló nyilatkozatában¹⁴ határoztak meg.

---

¹³ HL L 81., 2001.3.21., 1. o. A legutóbb a 453/2003/EK rendelettel módosított rendelet (HL L 69., 2003.3.13., 10. o.).

¹⁴ HL L 239., 2000.9.22., 69. o.

- (10) A tagállamoknak az e rendeletben létrehozott kishatárforgalmi rendszerrel való visszaélés esetén a határ menti lakosokra a nemzeti jogszabályokban megállapított szankciókat kell kiszabniuk.
- (11) A Bizottságnak e rendelet alkalmazásáról, szükség szerint jogalkotási javaslat kíséretében, jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (12) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és szabadságokat, és betartja a különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elveket.
- (13) Miután a tervezett fellépés célkitűzései – nevezetesen a kishatárforgalmi rendszernek a tagállamok külső szárazföldi határain történő létrehozásához szükséges kritériumok és feltételek meghatározása – közvetlenül érintik a külső határokra vonatkozó közösségi vívmányokat, és ezért azt a tagállamok nem tudják kellően teljesíteni, továbbá a fellépés mértékénél és hatásánál fogva az közösségi szinten jobban teljesíthető, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanazon cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (14) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az őket nem köti és rájuk nem alkalmazandó. Mivel ez a rendelet az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik része IV. címe rendelkezéseinek megfelelően a schengeni vívmányokat fejleszti tovább, az említett jegyzőkönyv 5. cikkével összhangban Dániának hat hónappal azt követően, hogy a Tanács elfogadta ezt a rendeletet, döntenie kell arról, hogy azt átülteti-e nemzeti jogába.
- (15) Izland és Norvégia tekintetében ez a rendelet a schengeni vívmányok olyan rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodása¹⁵ értelmében, amelyek a megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat¹⁶ 1. cikke B. pontjában említett területhez tartoznak.
- (16) Ez a rendelet a schengeni vívmányok olyan rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyekben az Egyesült Királyság nem vesz részt, összhangban a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozattal¹⁷. Következésképpen az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek elfogadásában, az őt nem köti és rá nem alkalmazandó.
- (17) Ez a rendelet a schengeni vívmányok olyan rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyben Írország nem vesz részt, összhangban az Írországnak a schengeni

---

¹⁵ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

¹⁶ HL L 176., 1999.7.10., 31. o.

¹⁷ HL L 131., 2000.6.1., 43. o.

vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozattal¹⁸. Következésképpen Írország nem vesz részt ennek elfogadásában, az őt nem köti és rá nem alkalmazandó.

- (18) Svájc vonatkozásában ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között ez utóbbi államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás értelmében, amelyek az Európai Unió nevében történő aláírásról és az ezen megállapodás egyes rendelkezéseinek átmeneti alkalmazásáról szóló 2004/860/EK tanácsi határozat¹⁹ 4. cikkének (1) bekezdésében említett területekhez tartoznak.
- (19) E rendelet 4. cikkének d) pontja és 22. cikke, valamint III. fejezete a schengeni vívmányokon alapuló, illetve azzal egyéb módon, a 2003-as csatlakozási okmány 3. cikke (2) bekezdésének értelmében összefüggő rendelkezéseket képeznek.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

Általános rendelkezések

1. cikk *Tárgy*

1. Ez a rendelet a tagállamok külső szárazföldi határai vonatkozásában kishatárforgalmi rendszert hoz létre, és erre a célra a 539/2001/EK tanácsi rendelet értelmében vízumkötelezettség alá eső határ menti lakosok számára kiállítandó külön „L”-vízumot vezet be.
2. Ez a rendelet lehetőséget biztosít a tagállamoknak arra, hogy a rendelet által létrehozott kishatárforgalmi rendszer alkalmazására kétoldalú megállapodásokat kössenek vagy tartsanak fenn szomszédos országokkal.

2. cikk *Alkalmazási kör*

1. Ez a rendelet nem érinti a harmadik országbeli állampolgárokra alkalmazandó közösségi és nemzeti jogszabályok alábbiakkal kapcsolatos rendelkezéseit:
  - a) hosszú távú tartózkodás;
  - b) gazdasági tevékenységre való jogosultság és gazdasági tevékenység folytatása;
  - c) vám- és adóügyek.

---

¹⁸ HL L 64., 2002.3.7., 20. o.

¹⁹ HL L 370., 2004.12.17., 78. o.

3. cikk
Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „külső határ”:
- i. a tagállam és a szomszédos harmadik ország közötti közös határ;
  - ii. a schengeni vívmányokat teljes mértékben végrehajtó tagállam és azon tagállam közötti határ, amelyre nézve – összhangban a csatlakozási okmányával – kötelező a vívmányok teljes körű alkalmazása, de amely tagállam esetében a vívmányok teljes körű alkalmazását lehetővé tevő tanácsi határozat nem lépett hatályba;
  - iii. két olyan tagállam közötti közös határ, amelyekre nézve – összhangban a csatlakozási okmányukkal – teljes mértékben kötelező a schengeni vívmányok alkalmazása, de amely tagállamok esetében a vívmányok teljes körű alkalmazását lehetővé tevő tanácsi határozat nem lépett hatályba;
- b) „határ menti térség” az a térség, amely légvonalban nem haladja meg a határtól számított 30 kilométeres távolságot. Ebben a térségben az érintett államok határozzák meg azokat a helyi közigazgatási kerületeket, amelyeket a határ menti térséghez tartozónak kell tekinteni. Amennyiben bármely ilyen jellegű kerület a határvonaltól számított 30 kilométernél távolabb, de 35-nél nem távolabb terül el, azt a határ menti térséghez tartozónak kell tekinteni;
- c) „kishatárforgalom” az egyik tagállam külső határának határ menti lakosok által, az e rendeletben meghatározott időtartamot nem meghaladó ideig, azon tagállam határ menti térségében tartózkodás céljával történő rendszeres átlépése;
- d) „a szabad mozgáshoz való közösségi jogot élvező harmadik országbeli állampolgárok”:
- i. olyan harmadik országbeli állampolgárok, akik az Unió a 2004. április 29-i 2004/38/EK irányelv²⁰ hatálya alá tartozó, szabad mozgásra való jogát gyakorló állampolgárának családtagjai;
  - ii. harmadik ország állampolgárai és azok bármilyen állampolgárságú családtagjai, akiket egyrészt a Közösség és tagállamai, másrészt ezen országok között kötött megállapodás értelmében az Unió állampolgáraival megegyező, szabad mozgáshoz való jog illet meg.
- e) „határ menti lakos” a tagállammal szomszédos ország határ menti térségében legalább egy éve jogszerű lakóhellyel rendelkező, harmadik országbeli állampolgárok, a d) pontban szereplő kategóriák kivételével.

---

²⁰ HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

- f) „vízum”:
- a schengeni vívmányokat teljes mértékben végrehajtó tagállamok esetében a 8. cikk által létrehozott vízum;
  - a schengeni vívmányokat nem teljes mértékben végrehajtó tagállamok esetében a nemzeti eljárások szerint kiállított, rövid távú tartózkodásra jogosító nemzeti vízum.
- g) „a schengeni vívmányok” a 435/1999/EK tanácsi rendelet²¹ A. mellékletében meghatározott vívmányok;
- h) „a Schengeni Egyezmény” az 1985. június 14-i schengeni megállapodást végrehajtó egyezmény.

II. fejezet

Kishatárforgalmi rendszer

4. cikk *Belépési feltételek*

A határ menti lakosok a Schengeni Egyezmény 5. cikkének (1) bekezdésétől eltérve kishatárforgalom céljából átléphetik egy szomszédos tagállam külső szárazföldi határát, amennyiben:

- a) erre jogosító, az 5. cikkben említett érvényes okmánnyal, illetve okmányokkal rendelkeznek;
- b) vízumkötelezettség esetén rendelkeznek vízummal;
- c) szükség szerint bemutatnak olyan okmányokat, amelyek igazolják, hogy határ menti lakosok, és alapos indokuk van a kishatárforgalom alapján történő gyakori határátlépésre, úgymint családi kötelékek, szociális, kulturális vagy gazdasági indítékok, valamint adott esetben a tartózkodásukra elegendő anyagi eszközzel rendelkeznek;
- d) a Schengeni Információs Rendszerben nem állnak belépési tilalom hatálya alatt;
- e) egyik tagállam tekintetében sem jelentenek veszélyt a közügyekre, a belbiztonságra, a közegészségügyre vagy a nemzetközi kapcsolatokra.

---

²¹ HL L 176., 1999.7.10., 1. o.

5. cikk
Okmányok

A határ menti lakosokat egy szomszédos tagállam külső szárazföldi határának átlépésére jogosító okmányok a következők:

- a) a 539/2001/EK tanácsi rendelet értelmében vízumkötelezettség alá eső határ menti lakosok esetében útlevél vagy a Schengeni Egyezmény 17. cikke (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott, a külső határok átlépésére jogosító egyéb érvényes okmány;
- b) az 539/2001/EK tanácsi rendelet szerinti vízumkötelezettség alá nem eső határ menti lakosok esetében:
  - i. az a) pontban említett okmányok, vagy
  - ii. a lakóhely szerinti állam által kibocsátott és azon tagállam illetékes hatóságai által ellenjegyzett egyedi határátlépési engedély, amelynek a határát átlépi.

6. cikk
Tartózkodás határ menti térségben

E rendelet alkalmazásában a határ menti lakosok a szomszédos tagállam határ menti térségében legfeljebb hét egymást követő napig tartózkodhatnak. A tagállamban való egymást követő látogatások teljes időtartama nem haladhatja meg fél év során a három hónapot.

Az időtartamok kivételes körülmények fennállása esetén meghosszabbíthatók.

7. cikk
Be- és kilépési pecsét

Az alábbi feltételek teljesítése esetén a tagállamok eltérhetnek attól a kötelezettségtől, hogy a külső szárazföldi határokat kishatárforgalom céljából átlépő határ menti lakosok útiokmányaiban be- és kilépési pecsétet helyezzenek el:

- a) az útiokmány tulajdonosa nem esik az 539/2001/EK tanácsi rendelet szerinti vízumkötelezettség alá;
- b) a 6. cikkben megállapított időtartamok betartása egyéb, a 14. és 16. cikkben említett kétoldalú megállapodásokban meghatározandó módon biztosított.

III. fejezet
Kishatárforgalom céljára kiállított vízumok

8. cikk
Kishatárforgalom céljára kiállított vízumok

1. Létrejön a kishatárforgalom céljára határ menti lakosoknak kiállítandó külön vízum.

2. Az 539/2001/EK tanácsi rendelet értelmében vízumkötelezettség alá eső határ menti lakosok számára kibocsátott, az (1) bekezdésben említett vízumok területi érvényessége a kiállító tagállam határ menti térségére korlátozódik.
2. Az (1) bekezdésben említett vízum a tulajdonosát a kiállító tagállam külső szárazföldi határán való többszöri átkelésre és a tagállam határ menti térségében való legfeljebb hét egymást követő napi tartózkodásra jogosítja fel.

A tagállamban való egymást követő látogatások teljes időtartama nem haladhatja meg fél év során a három hónapot.

9. cikk *A vízum formátuma*

A 8. cikkben említett vízumokat egységes formátumban (vízumbélyeg) állítják ki, a vízumok egységes formátumának meghatározásáról szóló 1683/95 tanácsi rendelet²² szabályainak és előírásainak megfelelően. Az erre a célra kiállított szabványos formátumnak a vízum típusára vonatkozó 11. rovatában szerepelnie kell „L” megkülönböztető betűjelnek.

10. cikk *Kiállítási feltételek*

1. A 8. cikkben említett vízumokat olyan határ menti lakosok számára lehet kiállítani, akik:
  - a) a Schengeni Egyezmény 17. cikke (3) bekezdésének a) pontjában meghatározottaknak megfelelő, határátlépésre feljogosító, érvényes okmánnyal rendelkeznek;
  - b) szükség szerint bemutatnak olyan okmányokat, amelyek igazolják, hogy határ menti lakosok, és alapos indokuk van kishatárforgalom alapján a gyakori határátlépésre, úgymint családi kötelékek, szociális, kulturális vagy gazdasági indítékok, valamint adott esetben a tartózkodásukra elegendő anyagi eszközzel rendelkeznek;
  - c) a Schengeni Információs Rendszerben nem állnak belépési tilalom hatálya alatt;
  - d) egyik tagállam tekintetében sem jelentenek veszélyt a közügyekre, a belbiztonságra, a közegészségügyre vagy a nemzetközi kapcsolatokra.
2. A 8. cikkben említett vízum a határon nem állítható ki.

---

²² HL L 164., 1995.7.14., 1. o.

11. cikk
Érvényesség

A 8. cikkben említett vízum legalább egy-, legfeljebb ötéves időszakra érvényes.

12. cikk
Igazgatási költségek

1. A 8. cikkben említett vízumra irányuló kérelmek feldolgozása igazgatási költségeinek megfelelő illeték megegyezik az azonos ideig érvényes, többszöri belépésre jogosító, rövid távú vízum illetékével.
2. A tagállamok az (1) bekezdéstől eltérve dönthetnek arról, hogy csökkentik vagy eltörlik a 8. cikkben említett vízumra irányuló kérelmek feldolgozása igazgatási költségeinek megfelelő illetéket.

13. cikk
Kapcsolódás a közös konzuli utasításokhoz

A 8. cikkben említett vízum kiállítási eljárását és feltételeit – hacsak ez a rendelet másképp nem rendelkezik, és a 22. cikk sérelme nélkül – a közös konzuli utasítások²³ szabályozzák.

IV. fejezet

A kishatárforgalmi rendszer megvalósítása

14. cikk
A tagállamok és harmadik országok közötti megállapodások

1. A tagállamoknak a kishatárforgalmi rendszer megvalósítása céljából az e rendeletben megállapított szabályoknak megfelelően jogukban áll megállapodásokat kötni szomszédos harmadik országokkal.

A tagállamok fenntarthatják továbbá a kishatárforgalomra vonatkozóan szomszédos harmadik országokkal fennálló megállapodásaikat. Amennyiben a fennálló megállapodások nem összeegyeztethetők ezzel a rendelettel, az érintett tagállamok azokat oly módon módosítják, hogy megszüntessenek minden megállapított összeegyeztethetlenséget.

2. A tagállamok szomszédos harmadik országokkal a kishatárforgalomról szóló megállapodás megkötése vagy módosítása előtt egyeztetnek a Bizottsággal a megállapodásnak e rendelettel való összeegyeztethetőségét illetően.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a megállapodás nem összeegyeztethető ezzel a rendelettel, értesíti az érintett tagállamot, és arra kötelezi, hogy azt oly módon

---

²³ HL L 310., 2003.12.19., 1. o.

módosítsa, hogy azzal megszüntessen minden megállapított összeegyeztethetlenséget.

3. A tagállamok az (1) bekezdésben említett megállapodásokból egy példányt, azok felmondását, illetve módosítását eljuttatják a Bizottságnak.

15. cikk *Kölcsönösség*

A tagállamok a szomszédos harmadik országokkal való megállapodásaikban biztosítják, hogy a harmadik ország hasonló elbánást biztosítson az Unió állampolgárainak, valamint a tagállam határ menti térségében jogszerű lakóhellyel rendelkező, harmadik országbeli állampolgárainak, akik a szomszédos harmadik ország határába kívánnak utazni.

16. cikk *A tagállamok közötti megállapodások*

1. A 3. cikk a) pontjának ii. és iii. alpontjában említett tagállamoknak jogukban áll az e rendeletben megállapított szabályoknak megfelelően egymás között a kishatárforgalomról szóló megállapodásokat kötni.
2. Az (1) bekezdésben említett tagállamok a közös határaikon való határellenőrzés megszüntetésére jogosító tanácsi határozat hatálybalépéséig fenntarthatják a kishatárforgalomról szóló meglévő megállapodásaikat. Amennyiben a fennálló megállapodások nem összeegyeztethetők ezzel a rendelettel, az érintett tagállamok azokat oly módon módosítják, hogy megszüntessenek minden megállapított összeegyeztethetlenséget.
3. A tagállamok az (1) és (2) bekezdésben említett megállapodásokból egy példányt, azok felmondását, illetve módosítását eljuttatják a Bizottságnak.

17. cikk *A határátlépés megkönnyítése*

1. A 14. és 16. cikkben említett megállapodások tartalmazhatnak olyan, a határátlépést megkönnyítő rendelkezéseket, amelyek révén a tagállamok:
  - a) kizárólag a határ menti lakosok számára rendelkezésre álló, külön határátkelőket létesíthetnek;
  - b) rendes határátkelőhelyeken külön sávot tarthatnak fenn a határ menti lakosok számára;
  - c) különleges természetű követelmény esetén a helyi körülmények figyelembe vétele mellett engedélyezhetik az 539/2001/EK tanácsi rendelet értelmében vízumkötelezettség alá nem eső határ menti lakosok számára a hivatalos határátkelőktől eltérő helyeken történő és a hivatalos nyitvatartási időn kívüli határátlépést.

2. Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy a határátlépést az (1) bekezdésnek megfelelően megkönnyíti a határ menti lakosok számára, a könnyítést automatikusan kiterjesztik az Unió minden állampolgárára, valamint a határ menti térségben lakóhellyel rendelkező, a szabad mozgásra vonatkozó közösségi jogot élvező harmadik országbeli állampolgárokra, köztük a vízumkötelezettség alá eső harmadik országbeli állampolgárokra is.
3. A Schengeni Egyezmény 6. cikkétől eltérve az (1) bekezdés a) pontjában említett határátkelőknél, valamint az (1) bekezdés b) pontjában említett sávoknál azokat a személyeket, akiket a határőr a gyakori határátlépés miatt ismer, csak szűrőpróbaszerűen ellenőrzik.

V. fejezet

Záró rendelkezések

18. cikk *Ceuta és Melilla*

Ez a rendelet nem érinti azokat a Ceután és Melillán alkalmazott egyedi intézkedéseket, amelyeket a Spanyol Királyságnak az 1985. június 14-i schengeni megállapodást végrehajtó egyezményhez történő csatlakozásáról szóló megállapodás záróokmányában szereplő, a Spanyol Királyságnak Ceutáról és Melilláról szóló nyilatkozatában²⁴ határoztak meg.

19. cikk *Szankciók*

1. A tagállamok biztosítják, hogy az e rendelet által létrehozott és a 14. és 16. cikkben említett kétoldalú megállapodások útján végrehajtott kishatárforgalmi rendszerrel való visszaélésre a nemzeti jogszabályokban megállapított szankciók vonatkoznak.

A megállapított szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek, és lehetőséget biztosítanak az 5. cikk b) pontjában említett különleges határátlépési engedélyek, valamint a kishatárforgalom céljából kiállított vízumok megszüntetésére vagy visszavonására.
2. A tagállamok nyilvántartást vezetnek valamennyi olyan személyről, akivel szemben az (1) bekezdésnek megfelelően szankciót szabtak ki. Ezt az információt hat hónapos időtartamon belül eljuttatják a többi tagállamnak és a Bizottságnak.

20. cikk *A rendszer megvalósításáról szóló jelentés*

A Bizottság legkésőbb e rendelet hatálybalépését követő két éven belül, szükség szerint jogalkotási javaslat kíséretében, jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az

---

²⁴ HL L 239., 2000.9.22., 69. o.

e rendelet alapján és annak megfelelően kötött kétoldalú megállapodásokkal létrehozott kishatárforgalmi rendszer működéséről és megvalósításáról.

21. cikk

A Schengeni Egyezmény módosítása

A Schengeni Egyezmény 136. cikkének (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„3. A (2) bekezdés nem alkalmazandó a kishatárforgalomra vonatkozó megállapodásokra, amelyekre a [... rendelet *e rendelet*] 14. cikkének rendelkezései alkalmazandók.”

22. cikk

A közös konzuli utasítások módosítása

A közös konzuli utasítások a következőképpen módosulnak:

1) Az I. rész 2. pontja a következő 2.3a. ponttal egészül ki:

„2.3a. Kishatárforgalom céljára kiállított vízumok

Harmadik ország olyan állampolgárai esetében, akik a szomszédos tagállam határán gyakran kelnek át kishatárforgalom céljából, mint azt a [...] /EK rendelet* meghatározza, kiállítható olyan vízum, amelynek területi érvényessége a tagállam határ menti térségére korlátozódik. Ez a vízum a tulajdonosát a kiállító tagállam határán való többszöri átkelésre jogosítja fel, amennyiben a tagállam határ menti térségében való egymást követő tartózkodások teljes időtartama fél éven belül nem haladja meg a három hónapot.

A [...] /EK rendeletnek *e rendeletnek*] megfelelően az ilyen vízum legalább egy-, legfeljebb ötéves időszakra érvényes.

A kishatárforgalmi célú vízum nem állítható ki a határon.

---

* HL L ...”

2) Az V. rész 1.4. pontja a következő francia bekezdéssel egészül ki:

– „Az „L”-vízum kiállításához a következő okmányok szükségesek:

- lakcímgazolvány, mely igazolja a lakóhelyet a határ menti térségben;
- bármely olyan dokumentum, amely igazolja a kishatárforgalmi célú gyakori átkelést, úgymint rokonsági kapcsolatot igazoló tanúsítványok vagy a határ túloldalán található ingatlan tulajdonlapja stb.”

3) A VI. részben az 1.1. pont utolsó francia bekezdése helyébe a következő lép:
„[tagállam] területének csak egy részére vonatkozó területi érvényességi korlátozás csak a kishatárforgalom céljára kiállított „L” vízumtípus esetén alkalmazható”;

- 4) A VI. rész, 1.7. pontjában (VÍZUM TÍPUSA „rovat”) a következőképpen módosul:
- Az (1) bekezdés helyébe a következő lép:
„Az ellenőrző hatóságok munkájának megkönnyítése érdekében ez a rovat az A, B, C, D és L betű alkalmazásával az alábbiak szerint határozza meg a vízum típusát.”;
  - A „D+C [...]” francia bekezdés után a következő francia bekezdés kerül:
„L: kishatárforgalom céljára kiállított vízum”
- 5) A VII. rész 4. pontja a következő bekezdéssel egészül ki:

„A kishatárforgalmi célú vízumra irányuló kérelmek feldolgozása igazgatási költségeinek megfelelő illeték a [.../EK rendeletnek *e rendeletnek*) megfelelően csökkenthető vagy elhagyható.”

23. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek megfelelően.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az elnök az *Európai Parlament* részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

ANNEX
COMMENTARY ON THE ARTICLES

Article 1

This Article specifies the purpose of the Regulation, which is to establish a local border traffic regime at the external land borders of the Member States, and to authorise them to conclude or maintain bilateral agreements with neighbouring countries for that purpose.

In order to take into account the situation of those third countries subject to a visa obligation, a specific “L” visa is also established.

Article 2

This Article specifies that the Regulation does not aim at regulating and thus does not affect provisions regulating long-term stays, the exercise of an economic activity, and those related to customs and taxation matters.

Article 3

This Article defines the terms used in the proposal.

- (a) The scope of the definition of ‘external land borders’ has already been explained under point 2 of the Explanatory Memorandum. This excludes the borders with those Member States who are not fully implementing, nor bound to implement in full, the Schengen acquis (i.e., the United Kingdom and Ireland).
- (b) The maximum width of the border area (30 and, in justified cases, 35 kilometres) is the result of the discussions had within the Council on this issue, when examining the 2003 proposals.
- (c) There is as yet no definition of ‘local border traffic’. This definition is therefore derived from existing practice (i.e., bilateral agreements). Two elements seem essential to define ‘local border traffic’: the residence in the border area and the regular crossing of the border in order to stay, for a limited period, in the border area of the neighbouring country.
- (d) This point defines those third country nationals enjoying the Community right to free movement, i.e.:
  - members of the family of Union citizens in those cases falling under the scope of Directive 2004/38/EC;
  - third country nationals, as well as members of their families, of those third countries which have concluded an agreement with the Community and its Member States on the right to free movement (currently, EEA countries and Switzerland).
- (e) Two conditions are established in order to be considered as 'border resident': the actual residence in the border area, as defined above under (b), and a

minimum residence period of one year in that area. It shall be noted that this definition does not cover EU citizens and third-country nationals enjoying the Community right to free movement, as defined under point (d) (the reasons are given in point 2 of the Explanatory Memorandum).

- (f) As regards the definition of ‘visa’, a distinction has been made between the Member States fully implementing the Schengen acquis (and thus issuing the uniform visa) and those not fully implementing the Schengen acquis. This distinction has been made because the latter do not apply the Schengen provisions on the uniform visa (including the Common Consular Instructions) and thus cannot issue the “L” visa until the date when the Council authorises them to fully implement the Schengen acquis.
- (g) This point clarifies the scope of the “Schengen acquis”.
- (h) This point specifies what is meant by “Schengen Convention”.

Article 4

The conditions listed in this Article for the entry of border residents are, to a great extent, those provided by Article 5(1) of the Schengen Implementing Convention (SIC). The differences concern the following elements:

- the documents valid for crossing the border (see below the commentary on Article 5);
- the need to prove, if necessary, the residence in the border area and the reasons for the frequent crossing of the border on grounds of local border traffic. The assessment of means of subsistence shall be linked to the purpose of stay.

It shall be noted that the reference to “threat to public health” has been introduced in order to ensure consistency with the proposal for a Council Regulation establishing a Community Code on the rules governing the movement of persons across borders (COM(2004)391 of 26.5.2004).

Article 5

Documents valid to cross the external land border of a Member State by a third country national are, generally speaking, a passport or an equivalent international travel document. In the framework of local border traffic, it is proposed to facilitate border crossing to *bona fide* border residents not requiring a visa by allowing them to cross the external land borders also on the basis of a specific border crossing permit, issued by the State of residence and countersigned by the competent authorities of the Member State whose border is crossed.

Article 6

The maximum duration of stay in the border area of a Member State for the purpose of local border traffic is fixed at seven consecutive days; this figure is inspired by the current practice (bilateral agreements). The maximum duration of the stay in the border area cannot exceed the general time-limit for a short stay, which is three months within any half-year period.

An extension of the above time-limits can be granted only in exceptional cases, such as for humanitarian reasons, illness, accidents etc.

Article 7

This Article derogates from the general obligation of affixing an entry and exit stamp on the travel documents of third country nationals. However, such derogation is only possible for border residents not subject to the visa obligation and provided that Member States are able to ensure by any other means (e.g., through electronic registers) the respect of time limits.

Article 8

This Article establishes the specific visa to be issued to border residents for the purpose of local border traffic (“L” visa) and defines its characteristics.

Article 9

The “L” visa will be issued in the same format (visa sticker) than other uniform visas, as laid down by Regulation No 1683/95 (as last amended by Regulation No 334/2002).

Article 10

The conditions for issuing the “L” visa are equivalent to the general entry conditions as laid down in Article 4 of this Regulation.

It is also specified that “L” visas cannot be issued at the border.

Article 11

This Article specifies the minimum and maximum validity of the “L” visa.

Article 12

This Article provides for the possibility of reducing or waiving the fees related to the issuing of the “L” visa.

Article 13

The provisions of the Common Consular Instructions shall apply to the issuing of the “L” visa, except for those aspects which are regulated differently in the present Regulation.

Article 14

This Article authorises Member States to maintain or conclude agreements with neighbouring third countries on local border traffic, provided that such agreements are compatible with the rules set out in the present Regulation. At the same time, Member States shall eliminate any incompatibility between existing agreements and the rules set in this Regulation.

In order to assess their compatibility with the present Regulation, such agreements, as well as their modification or denunciation, have to be transmitted to the Commission.

Article 15

The establishment of a local border traffic regime with a neighbouring third country aims at facilitating the crossing of the external land border of a Member State for *bona fide* third country nationals resident in the border area of that neighbouring country. This Article requests Member States to ensure that, at least, an equivalent treatment is reserved to both citizens of the Union and third country nationals, lawfully resident in their border areas, wishing to cross the border and stay in the border area of the neighbouring third country.

Article 16

A regime of local border traffic may also be established at the “temporary external borders” between Member States. The latter are therefore authorised to conclude bilateral agreements between them, provided that they are in compliance with this Regulation.

Article 17

This Article reflects, to a great extent, existing practices. In order to facilitate border crossing to border residents, Member States may, in their bilateral agreements implementing this Regulation, provide for the possibility of:

- (a) setting up specific border crossing points open solely for border residents;
- (b) reserving specific lanes to border residents;
- (c) authorising border residents not subject to the visa obligation to cross the border outside authorised border crossing points and hours, but only where circumstances justify it (for instance, in case of a village situated across the border). It shall be noted that this possibility is already envisaged both in Article 3(1) of the Schengen Implementing Convention and in point 1.3, Part I, of the Common Manual.

The second paragraph automatically extends the above facilitation, whenever granted, to Union citizens residing in the border area, as well as to third country nationals enjoying the Community right to free movement. This provision is needed since they are otherwise excluded from the scope of this Regulation because they already enjoy, under Community law, specific rights related to free movement which, generally speaking, go beyond what is foreseen in the present proposal (for instance, as regards time-limits for stay, or entry conditions).

The third paragraph provides for a less systematic check to be carried out at the border crossing points and at the lanes reserved to border residents. This is justified by the fact that most of the persons crossing the border at those border crossing points/lanes are well known to the border guard, due to the fact that they cross that very same border crossing point every day or, in any case, very frequently. Thus,

such persons do not need to be checked every time they cross the border. A similar provision is also contained in the Common Manual (see point 1.3.5.3 of part II).

Article 18

This Article specifies that the border crossing regime currently applied in the Spanish towns of Ceuta and Mellilla is not affected by the present Regulation.

Article 19

This Article obliges Member States to impose penalties against any misuse of the local border traffic regime, as well as to keep record of persons sanctioned. Such information, to be transmitted to the other Member States and to the Commission, will be important in order to monitor the implementation of the regime (Article 20).

Article 20

After two years from the entry into force of this Regulation, an assessment of the implementation of the regime will be made by the Commission, which will have to report on it to the EP and the Council and, if necessary, propose the appropriate legislative adaptations.

Article 21

Article 136, paragraph 3 of the Schengen Implementing Convention – related to the information to be provided to other Member States when concluding bilateral agreements on local border traffic - is replaced by the provisions of Article 14 of this Regulation.

Article 22

This Article amends the Common Consular Instructions in order to introduce the new type of visa (“L”) and specify its characteristics.

Article 23

Standard provision.